

Prichádzajú nindžovia!

Luk zostal stáť so zadržaným dychom a usiloval sa zachytiť z rozhovoru aspoň niekoľko slov. Aby lepšie počul, pritlačil si na dvere ucho.

„... je ti všetko jasné?“ opýtal sa veľmi hlboký hlas.

„Taká ťažká úloha to zase nie je!“ smial sa druhý muž chrapľavo.

„Kde trčí Max?“

„Už som tu!“

Tretí chlapík hovoril vysokým piskľavým hlasom, takmer ako postavička z kresleného filmu.

„Tu máte... oblečte si to! Od nášho objednávateľa,“ povedal chlap s basovým hlasom.

Potom bolo nejakú chvíľu ticho. Len občas niektorý z mužov zafučal alebo zaprskal.

„A načo je dobré toto prestrojenie?“ chcel vedieť hlas z animáku.

„Niečo tuším, ale zatiaľ nepoviem nič,“ znela odpoveď toho druhého.

Lukášovi sa na čele vytvorila hlboká vráska. Počkal, kým neznámi opustia toaletu, a potom

sa znovu prehraboval v taške. V bočnom priechodu našiel tenulinkú vreckovú baterku, ktorú mal vždy pri sebe pre prípad núdze. Zapol ju a zblízka si poprezeral dvere, zárubňu aj steny.

Opäť si mohol iba smutne povzdychnúť, pretože nenašiel nič, čo by mu pomohlo vyslobodiť sa z toalety.

Čo mali tí chlapi za lubom? pýtal sa sám seba. Nepochybné to znelo ako niečo nekalé.

Nákupné centrum bolo v tom čase takmer vymreté. Iba dvaja noční strážcovia vykonávali obhliadky skromne osvetlenými halami a chodbami.

Jeden z nich sa volal Rudolf Anger a bol už trochu starší. Práve sa chcel vybrať na svoju prvú obhliadku, keď zrazu z prvého poschodia zoskočili dolu tri tmavé postavy a pristáli rovno pred ním. Mali na sebe čierne bojové oblečenie a na hlavách kapucne, v ktorých boli len otvory pre oči. Okamžite zaujali útočnú pozíciu a ohrozovali nočného strážnika, ktorý roztrasene ustúpil dozadu.